

normalització
lingüística
a debat

En qualsevol cas, el marc legal adequat és, malgrat que insuficient en ell mateix, necessari per a qualsevol procés de normalització lingüística. Ens hem de felicitar perquè el text aprovat pel Parlament sigui bo, però és de la seva pràctica que dependrà que aquest instrument jurídic sigui útil per fer realitat els objectius que la pròpia Llei enumera en l'article 1er. Es aquí precisament on es susciten els nostres majors dubtes. La manca de voluntat política per part del Govern autònom és manifesta, com ho prova que el Pressupost del 1986 s'hagi elaborat com si la Llei 3/86 no s'hagués aprovat. I la predisposició política de l'Administració Central és, si més no, dubtosa, com s'ha vist amb el recurs d'inconstitucionalitat presentat pel Govern Central contra la Llei de Normalització Lingüística de Catalunya.

Així doncs és necessari NO esgotar els terminis màxims —fixats per la Llei en tres anys— per adoptar algunes mesures en matèries transcendents com l'ensenyament o la pròpia Administració. L'adaptació del professorat i del personal al servei de l'administració autonòmica i local, que no coneixin suficientment el català, no hauria de fer-se esperar 1096 dies. I mesures "ambientals" com les previstes a l'article 14, referents a retolació d'indicadors, senzillament s'han de posar en pràctica d'inmediat.

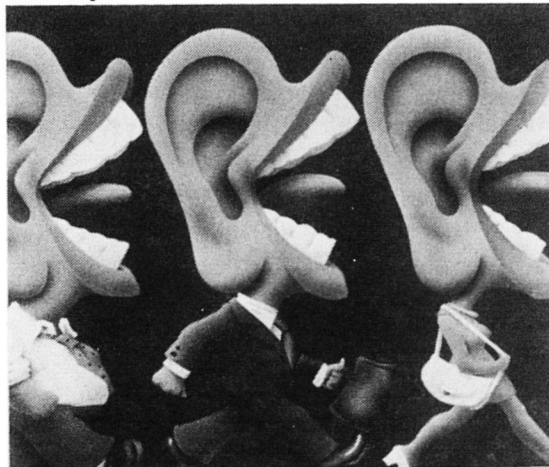
Però hi ha tres aspectes d'especial importància que s'haurien de posar en funcionament per tal de poder avaluar en la pràctica la llei en qüestió:

- 1.- Adequació dels plans d'estudis.
- 2.- Desenvolupament del títol tercer de la llei, relatiu als mitjans de comunicació social.
- 3.- Donar participació efectiva a les organitzacions socials i professionals, com a únic mitjà real de dur a terme l'objectiu de * "crear la consciència

social sobre la importància del coneixement i de l'ús de la llengua catalana per tots els ciutadans".

Es de témer que s'apliqui allò de "facin vostès les lleis que ja farà jo els reglaments".

No hi ha dubte, la tramitació de la llei de normalització lingüística ha fruitat en un bon text legal, comparable amb els que, sobre aquest tema, han produït els parlaments de Catalunya i Euskadi. Pot sorprendre, però... és la llei de desenvolupament de l'Estatut més acordada amb l'esperit d'aquest d'entre les aprovades o en tramitació en el Parlament.

Tres factors han estat decisius perquè això sigui així. Un, que el treball de redacció inicial del projecte de llei va ésser realitzat per un equip independent respecte al Govern. Un segon factor és la creixent sensibilització social per aquest tema —i en són bona prova els actes del Segon Congrés Internacional de la Llengua Catalana—, la formidable experiència de Voltor III, S.A. que ha fet possible la recepció de TV3 a Mallorca, així com la tasca continuada de prestigioses entitats, com OCB i d'altres. No obstant, el tercer i decisiu factor ha estat que la dreta sap perfectament —i l'experiència així ho demostra— que allò que "mañosamente se introdujo" no es normalitza amb disposicions publicades a butlletins oficials. En un context sociolingüístic diglòssic com el que vivim, el procés de normalització de l'idioma baix (el català) sols serà raonablement possible si hi ha un compromís i unes actituds de normalització en la base social. Si qualsevol procés que comporti canvis profunds en els hàbits de conducta i una evident ruptura de prejudicis produeix resistències, en aquest cas els poders públics tenen l'obligació de fer que siguin superades dia a dia, promovent per a això els instruments necessaris.

Per altra banda és criteri comú que una llengua arribi a la normalitat quan el seu ús és habitual en tots i cadascun dels seus registres, des del col·loquial al literari. I això només serà així en la mesura en què l'ús del català *es faci necessari* per als ciutadans i ciutadanes de les nostres Illes. I quan deim "que es faci necessari", fugim de qualsevol actitud coactiva o d'imposició. El repte està en establir les bases d'una *necessitat* social perfectament assumible i assumida en llibertat.

Vet aquí algunes de les raons que feien aconsellable esmenar la totalitat del que era projecte

de llei de normalització lingüística i provocar així un debat en profunditat sobre la qüestió que fes aflorar els distints posicionaments de voluntat política i social de *normalitzar* l'ús del català. Desgraciadament AP, UM i PSOE ho van fer impossible.

(*) Millor que la meua traducció, posau el text oficial de la versió catalana de la llei.

Estudiantes
KONTIKI 86
Programa de Viajes

La mayor organización de viajes para estudiantes

12 años y más de 100 mil estudiantes son el exponente de nuestra experiencia y éxito.

SOLICITE EL PROGRAMA DE VIAJES 1986

Estudiantes

VIAJES
KONTIKI
GAT 86

Oficinas Centrales
Paseo Marítimo, 13-15
Tels. (971) 28 48 08 - 28 93 00
07014 PALMA DE MALLORCA

Delegación Valencia
Pasaje Rex, 5
Tel. (96) 3527569
46002 VALENCIA

Delegación Madrid
Entrearroyos, 17
Tels.: (91) 4391909-4399292
(Moratalaz) 28030 MADRID